

løgtingsvalið '90

Javnaðarmál eru:

Ein tryggan uppvøxtur eitt ríkt ungdómslív Arbeiði til allar hendur Sömuglig kor á ellisárum

Nú val stendur fyri durum, aftan á klandur og hurlivasa í Tinganesi í tvey ár, má ein bert á-sanna: Illa royndist loys-

ingarsamgongan við fólkaflakkinum, tjóðvældisflakkinum og báðum teimum smáu, ja so illa royndist samgongan,

at henni var ikki langt liv lagað, uml. 1 ár.

So kom næsta samgonga, sambandsflokkurin, tjóðvældisflokkurin og

fólkaflakkin, men hvat hendir!

Sjálvt um tjóðvældisflokkurin hevur slept loysing frá Danmark og undirgrundarmálinum, so slitnaði henda samgongan, og eftir standa tjóðvældismenn á berum, við beiskum sambandsmakki í muninum.

So kann ein spyrja hvat er eftir at velja? Nei, rætt er, tað einasta sum er í at velja er javnaðarflokkurin og teir møguleikar javnaðarflokkurin vil geva øllum, ið her búgva.

Vit mugu arbeiða fyri, at øll børn okkara fáa ein tryggan uppvøxtur, og at í ungdómsárunum verða so góðir og fjølbroyttir møguleikar sum møguligt.

Vit eiga heldur ikki at gloyma tey, ið nýliga hava stiftað familju og búgva,

tey mugu hava møguleikar fyri at klára tað fíggjarliga, og mugu ikki undir-dikjast í skattum (eitt nú bundna uppsparingin). Vit mugu syrgja fyri, at tey eldru fáa sømuglig kor, so tey kunnu njóta sín ellisár, uttan at tey skulu velja millum hungur og frost sum síðsta sambandslandsstýrið vildi pina øll við.

Vit føroyingar eiga at taka hendur saman og seta ein sterkan javnaðarflokk á ting, tá verður aftur gott at vera føroyingar.

Sommer Winther
valevni Javnaðarfloksins
í Suðurstreymi

Valevni Javnaðarfloksins

Suðurstreymoy

Hugleiðing við støði í Havel'skum brotum:

- ein góð idé
 - eitt gott hugskot
 - eitt minni gott hugskot
 - ein bannsett ætlan
 - ein devulsettur planur
- o.s.fr. o.s.fr.

Soleiðis kundi ein tikið til um allar tær ætlanir, einstøk menniskju, bólkar av menniskjum, ella hvør tað nú er, hava úttonkt og funnið uppá, sum síðani onnur menniskju hava kannað, kannað sær, tulkad, útgreitt og pyntað uppá, og í ávisum førum, skrivað sær upp (í punkt) og gjørt til politiskar stevnuskráir, politiskar skipanir, lógir etc. etc.

Ein góð idé er góð, men hon er sjáldan nóg mikil og sostatt góð nokk. Ein stevnuskrá kann eisini vera góð og kortini ikki góð nokk.

Ismur og ideologjur av (so) ymiskum slag kunnu vera góðar, men alikavæl, so er alt sovordíð ikki nóg mikil og gott nokk, tá tað ræður um hjá einum fólki

at skipa seg sum frægast í eitt samfelag við skili í, tjansheldur tá talan er um eitt samfelag við meining í.

Samfelagsskør og virði

Vit hava eitt samfelag og vit hava eina samfelagsskipan. Stór skør eru av ávisum grundum ikomin hesa okkara skipan.

Ættarlið hava lagt nógva orku og stór offur í so ómetaliga nógva av varandi virði í okkara samfelag — virði í vegir, havnir og í virki, tað veri seg á bygd ella í bý, sum eitt nútíðarsamfelag ikki kann vera fyri uttan — varandi virði, ið á ongan hátt kunnu efast upp av einum svikaligum heimsbúskapi, ella av at ein privat vinnu-

lívstýring ikki kendi sær hógva, men hevur lænt okkum út á sjógv. Virði, sum tvørturímóti liggja trygt og væl, í flestu førum sum integreraður partur av okkara stórligum náttúra, bygt á — ikki á sand — men haldgott fjallalendi.

Samfelagslyndi

Hesi varandi virði eru ogn hjá tí fólki, her býr, og á hesi virði fara vit treystliga í holt við at laða upp í aftur tey skør í okkara búskapi, sum ikomin eru av at nokur av okkum sleptu upp á fjall ta á-byrgdarkenslu, tí moralska og etiska støði, sum í eldir hevur verið fremsta eyðkenni føroyinga.

Hetta lyndiseyðkennið, sum so dyggiliga kom til sjóndar millum vegr landslíðsleikarar okkara, ið hvør varðaði av øðrum, í solidariska fighti, teirra mótivegis eini stórari yvirsmakt.

Samfelagskjak

Hasin er sosialistur, hin er kapitalistur og hesin sum í Dagblaðnum skírur Allende sum hemoridufjarnara, hann er kanska

fasistur, men hesin er eisini eindomi: hann hevur í Føroya rætti fingið staðfest sín óndskap. Fólk verða í hesum sama Dagblaði eisini kallað kommunistar. Sosialistiskt tjóðvældi kalla nokur seg og hava sera einfaldar ætlanir um at broyta viðurskiiftini í Føroyum og meina tað ivaleyst nakað so gott — og so er tað sambandið!

Kristiligar Fólkaflokkur eru tað nokur, ið eita og hesi nýta eitt hvørt høvi til at siga frá sínum heilt óluksálga áhuga fyri einsamøllum mammum við børnum, fyri verka- og fiskimonnum, meðan fakliga støði hjá hesum talsmonnum hins Kristiliga Fólkaflaks ikki røkkur longur enn til at skifta bláu á sjúkum barni, og so til at skipa fyri eini jarðarferð av sjúklinginum, ið kanska doyði, tí at sjúkrasystirin istaðin fyri at rokta sitt starv, fullkomiliga besettur av maktgirnd søkir at fjølmiðlunum í tíð og í ótið, standsleyst og vilt, osandi út einkisigandi flokslur uttan meining av nekrum líkinda slagi. — Hesir kallarg seg sjálvar: Vit politik-

arar!!!

Hetta tykist støðið, nú vit í skundi skulu velja av nýggjum.

Samfelagssøga

Abbi min var sjálvstýrismaður og varð sum sovordin valdur inn á ting eitt skeiðið, til hann aftan á at hava kannað heimsins útboð av idésettum: heildarskipanum til politiska stýring, valdi at virka fyri demokratii og sosialum rættvís: teim sosialdemokratisku idésettunum, har tað fyrst og fremst vóru sjálvfylgjulugu moralsku kriteriini, tí átti at seta tær sjálvum, ið var tað egentliga grundarlagið at virka út frá, skuldi tú vága tær at bjóða teg fram og luttaka í skipanini av tí samfelag, tú vart borin inn í og til.

— Moralur

Samsvarið við kristna boðskapin um næstrakærleika og rættvís: tey tiggju boðini og her serliga boðið um ikki at sláa í hel, mundi vera tann høvudsætningur, ið lá til grund fyri politiska virksemi, ið tók seg upp her á landi, tá nakað var komið áleiðis inn í hesa öldina. Tú mást ikki bera falskan vitnisburð, tú mást ikki lúgva, tú mást rætt og slætt vera ærligur, hetta vóru sjálvssettu kriteriini, ið lógu til grund fyri politiska virksemi um á Dam'sa døgum og sum hva borið fram til dagin í dag.

Ger tína skyldu og krev títt rætt, er í og fyri seg alt tað, ið tørver er á, skal

Valevni Javnaðarfloksins

Suðurstreymoy

einhvør ideologisk filosofi røkka á mál.

— og meining

At stýra uttan um meiningloysið er fremsti forútsætningur fyri einum samfelag, har hvørt einstakt menniskja skal hava høvi at røkka sínum sjálvssettu kriterium fyri hesum at liva, hesum at vera til og hesum at virka: hetta, ið fyri okkum øll somul týðir: at tað at vera og tað at gera, at hetta gevur hvørjum tí einasta av okkum tað einasta, ið telur: sjálvsvirðing og virðing millum manna. Kenslur, ið um tú skalt

Frámhald á síðu 17